

Психологія конфлікту

план

-
-
-
-
-

Предмет та методи психології конфлікту.

- Психологія конфлікту – це галузь практичної психології, яка вивчає психологічні механізми виникнення конфліктів, їх подолання, розв'язання та вирішення
- Конфліктологія як окрема галузь наукових знань виникла, розвивається й удосконалюється під впливом такого важливого чинника, як потреба суспільства в гармонізації відносин між окремими людьми, групами, об'єднаннями, державами та іншими структурними елементами, між якими можуть виникнути (й виникають) серйозні суперечності, розходження, конфлікти, війни тощо.

.Предметом конфліктології є поведінка особи або групи, яка призводить до конфліктів, а також взаємовідносини людей у процесі вирішення конфлікту

**ОБ'ЄКТОМ ВИВЧЕННЯ
КОНФЛІКТОЛОГІЇ Є ВСІ ВИДИ
КОНФЛІКТІВ**

КОФЛІКТ

До критичних ситуацій відносять : стрес, фрустрація, криза і конфлікт. Визначити чітку межу між даними поняттями досить складно.

**Конфлікт - це суперечність, яка виникає між людьми у зв'язку з вирішенням тих або інших питань соціального й особистого життя.
(В.М.Нагаєв.)**

Конфлікт - суперечність, яка важко вирішується і пов'язана з гострими емоційними переживаннями.(К.К.Платонов)

Стрес – неспецифічна реакція організму на ситуацію, яка вимагає більшої або меншої функціональної перебудови організму, відповідного пристосування. Важливо мати на увазі, що будь-яка нова життєва ситуація викликає стрес, але далеко не кожна з них буває критичною. Критичні стани викликає дистрес, який переживається як горе, нещастя, виснаження сил і супроводжується порушенням пристосування, контролю, перешкоджає самоактуалізації.

Фрустрація - визначається як стан, викликаний двома моментами: наявністю сильної мотивованості досягти ціль (задовольнити потребу) і перепони, перешкоджаючій цьому досягненню. Перешкодами на шляху до досягнення мети можуть вольового контролю або ж як зниження ступеня обумовленості свідомості адекватною мотивацією. Проте далеко не кожен стан фрустрації та емоційної напруги призводить до конфлікту. Криза – характеризує стан, породжуваний перед індивідом проблемою, що виникла і, яку він не може уникнути та вирішити в короткий час. Розрізняють два типи криз залежно від того, яку можливість вони залишають для людини в реалізації подальшого життя. Криза першого типу є серйозним потрясінням, що зберігає певний шанс виходу на колишній рівень життя. Ситуація другого типу – власне криза – перекреслює життєві цілі, що є, плпни, залишаючи у якості єдиного виходу з положення модифікацію самої особистості та її значення життя.

Конфліктологи дійшли висновку, що правомірно виокремлювати дві функції будь-якого типу конфліктів: позитивну (конструктивну) і негативну (деструктивну).

- Конфлікт — джерело розвитку. Це найпозитивніша його функція. Вона набирає форми кризи й стимулює зміни в суспільстві.
- Конфлікт — сигнал до змін. Вони сигналізують про об'єктивні суперечності життєвих стосунків і дають змогу вирішити їх або ж довести до реального зіткнення, що може закінчитися згубно для особистостей. Аналогічну сигнальну функцію конфлікти виконують і в міжособистісних стосунках.

Конфлікт- це:

- можливість зближення. Іноколи бувають проблемні ситуації, які можуть зближувати людей, конфлікт, це можливість розмовляти відверто, коли особистості, поспілкувавшись, мають порозумітися.
- можливість розрядки напруження, оздоровлення відносин.

Позитивні функції конфліктів

- відіграє інформаційно-пізнавальну роль, у процесі конфлікту учасники краще пізнають один одного;
- конфлікт сприяє структуруванню соціальних груп, групуванню однодумців;
- конфлікт знижує «синдром покірності», стимулює активність людей;
- конфлікт стимулює розвиток особистості, виховує у людей
- почуття відповідальності, допомагає їм усвідомлювати свою
- значущість;
- у процесі виникнення критичних ситуацій виявляються
- непомітні до того чесноти та недоліки людей за їхніми моральними
- якостями (принциповість, професіоналізм, стійкість, лідерство);
- розв'язання конфлікту знімає напруження;
- конфлікт виконує також діагностичну функцію тощо.

Негативні функції конфліктів

- погіршення мікроклімату в колективі, зниження продуктивності
- праці, відволікання частини людей для вирішення конфлікту
- (створення для них дискомфорту, витрати на невідпрацьовані за виробничим планом години);
- неадекватне сприйняття та непорозуміння один з одним
- конфліктних сторін;
- послаблення співробітництва між конфліктними сторонами у процесі конфлікту й після нього;
- конфронтаційні прояви в стосунках, які спрямовані більше на перемогу, ніж на розв'язання проблеми для обох сторін;
- моральні та матеріальні витрати на вирішення конфлікту
- тощо.

Методи вивчення

оцінки особистості –

- Спостереження
- Опитування
- Тестування

Методи вивчення

соціально-психологічних явищ у групах –

- Спостереження
- Опитування
- Соціометричний метод

Методи вивчення

діагностики та аналізу конфлікту –

- **Спостереження**
- **Опитування**
- **Аналіз результатів діяльності**
- **Метод експертного інтерв'ю**